

PRZYŚNIŁO JEJ SIĘ, ŻE WEZMĄ DO DOMU DZIECI. I TAK ZOSTALI RODZINĄ ZASTĘPCZĄ

15.05.2022 15:33 Rodzina Jest Dla Dzieci

kategoria: **Aktualności**

Rodzina jest dla dzieci

Przez wiele lat prowadzili zakład dziewiarski za oknami własnego salonu. Ale w końcu mieli dość. Zbiegło się to ze snem pani Mirki. A śniło jej się, że wezmą do domu dzieci. Podczas pandemii uznali, że warto urzeczywistnić senną wizję, i zgłosili się do nas jako kandydaci na rodzinę zastępczą. Początkowo myśleli o trojgu dzieci. Dopóki ktoś nie zapytał ich, czy czują się gotowi na pięcioro. Dziś już mamy pewność, że było to właściwe pytanie.

WYŚNIONE ŻYCIE RODZINY ZASTĘPCZEJ

Przez lata mieli zakład dziewiarski, a teraz ich praca kręci się wokół rodziny. Prowadzą rodzinny dom dziecka, a po godzinach pomagają ukraińskim matkom z dziećmi.

Gwar w domu to dla nich coś najbardziej oczywistego na świecie. Gdy poznali się 30 lat temu, każde z nich miało za sobą małżeństwo. Do nowego związku wnieśli nie tylko miłość, ale i czworo dzieci, a później doczekali się jeszcze trojga wspólnych. Jak jeździli razem na wakacje, to zabierali ze sobą córkę sąsiadki, kolegów syna albo dzieci z dalszej rodziny. - Bywało, że na kempingi do Chorwacji wyprawialiśmy się w 50 osób. Nasze dzieci nie chciały jeździć na żadne kolonie, bo mówiły, że z nami jest weselej - opowiada Mirka i Zbyszek Łuczakowie. O rodzicielstwie zastępczym

jeszcze wtedy nie mieli zielonego pojęcia. Wszystko zmieniło się, gdy jeden z synów pana Zbyszka znalazł się na życiowym zakręcie. - Przez ileś lat nie mieliśmy ze sobą kontaktu. Ale pewnego dnia zadzwonił z rozpaczliwą prośbą. - Tata, ratuj Wiktorię! - wspomina pan Zbyszek. Wikтория to wnuczka pana Zbyszka. Przed telefonem od syna w ogóle jej nie znał. W wieku 14 lat dziewczynka trafiła do domu dziecka. - Zrobiliśmy wraz z dziećmi rodzinną naradę. I uznaliśmy, że nie może być tak, żeby ktoś z naszej rodziny żył w placówce - mówi pani Mirka.

Sen o dzieciach

Od razu zlapali z Wiktorią

fajny kontakt i już po kilku miesiącach nastolatka zamieszkała z dziadkiem i przyszywaną babcią. - Wychowawczo nie zawsze było łatwo, ale najważniejsze, że wypracowaliśmy pozytywną relację i że nam zaufała. Cieszy nas, że dzwoni i pyta: babciu, co byś radziła? Mimo przejść wyszła na prostą. Skończyła gastronomik, ma pracę i wynajmuje z chłopakiem mieszkanie. To doświadczenie zainspirowało nas do pomagania dzieciom z domów dziecka - opowiada pani Mirka. Ich zawodowe życie przez lata toczyło się tuż obok domu. Postawili na typowo łódzką działalność i za oknem salonu zbudowali zakład krawiecko-dziewiarski Malwa. - Jak ma się dom i firmę na

jednym podwórku, to jest się ciągle w pracy. W końcu mieliśmy dość i skończyliśmy z dziewiarskim - mówi pan Zbyszek. - Zbiegło się to z moim snem. A śniło mi się, że weźmiemy do domu dzieci - dodaje żona. Szkolenie na zawodową rodzinę zastępczą skończyli podczas pandemii. Początkowo myśleli o trojgu dzieci. - A co powiecie na pięcioro? - zapytał ktoś w MOPS-ie. Trochę nas to zaskoczyło - wspominają. I tak na początku ubiegłego roku zamieszkało z nimi rodzeństwo: Oliwia, Natalia, Julia, Ania i Kaspian. A po 10 miesiącach dołączyli jeszcze Dorian* i Stas, bracia z FAS-em i niepełnosprawnościami.

Nowe wyzwanie

Gdy odwiedzamy ich w weekend w domu, młodzi chłopcy chcą wreszcie pojeździć po podwórku na rowerach, Dorian bawi się z wnuczką państwa Łuczaków, choć kiedyś deklarował, że nie lubi małych dzieci, a dziewczyny oglądają telewizję i przyznają, że ciocia i wujek spodobał im się od pierwszego spotkania. Zgodnie mówią, że najbardziej na świecie nie lubią kłamstw. Oba rodzeństwa mają kontakt z rodzicami biologicznymi. Mamę braci Łuczakowie goszczą w domu. A ich praca wreszcie kręci się wokół tego, co cenią najbardziej. Wokół rodziny. I mają z tego wielką satysfakcję. Z czego konkretnie? Z tego, że kiedyś Dorian nie wierzył w siebie, a teraz coraz lepiej radzi sobie w szkole. Z tego, że dzieci przychodzą się do nich przytulić i zwierzyć. Z tego, że nie ma już bariery, że to ich dom, a dzieci przyszły z domów dziecka. Gdy wybuchła wojna

w Ukrainie, podjęli się kolejnego wyzwania. Znajomy z Ukrainy sprowadził do Łodzi przyjaciół i krewnych, a oni przerobili dla nich dawny zakład na 6-pokojowe mieszkanie. Część rodzin dotarła z Ukrainy samodzielnie, a po niektóre pojechali na granicę. W Malwie mieszka teraz 16 osób, w tym siedmioro dzieci. Pani Mirka i pan Zbyszek pomogli im załatwić PESEL-e, świadczenia oraz pracę w magazynach, zakładzie fryzjerskim i na budowie. Wspiera ich w tym cała lokalna społeczność. Teraz są rodziną zastępczą już nie tylko zawodowo dla polskich dzieci, ale też po godzinach dla uciekających przed wojną ukraińskich matek z dziećmi.

*Imiona braci zostały zmienione.
Karolina Tatarzyńska

Przedstawiamy Wam panią Mirkę i pana Zbyszka, którzy najpierw stworzyli dom dla pięcioosobowego rodzeństwa, niecały rok później przyjęli do rodziny jeszcze dwóch braci, a

dwa miesiące temu zmienili swój dawny zakład w mieszkania dla prawie 20 ukraińskich mam z dziećmi.

Mieszkancki i mieszkańcy Łodzi mogli przeczytać historię państwa Łuczaków w piątkowym wydaniu miejskiej gazety Łódź.pl. A jeśli ktoś nie załapał się na wydanie drukowane, to może nadrobić gazetowe zaległości online.

Wydanie z 13.05. dostępne jest na:

uml.lodz.pl/.../NR54_137_13_05_CALOSC_mini.pdf

!! Jeśli chcecie zrobić w życiu coś tak wyjątkowego jak pani Mirka i pan Zbyszek, to piszcie do nas na Fb lub dzwońcie pod numer 506 980 979.